Mitjans públics catalans i pluralitat informativa.

Opinió | 10-04-2014 | 09:01

La sempre controvertida opinió dels diversos actors, de diferents tendències i pensaments polítics distints, ens porten a l?eterna discussió sobre la pluralitat informativa dels mitjans de comunicació en referència als mitjans de titularitat publica, ja que els privats evidentment poden editorialitzar i informar de manera lliure, i convidar o deixar de fer-ho a qui els plagui sense haver de donar explicacions a ningú, ja que, en la majoria dels casos, aquests mitjans es distingeixen per ser paral?lels a pensaments polítics d'actors amb els quals tenen afinitat, o que, directament, en reben ajuts i subvencions del caire que sigui, per la qual cosa solen seguir línies editorials i informatives molt predeterminades.

Però és en el terreny públic allà on la cosa es complica, ja que, si més no, tots els mitjans de titularitat pública haurien de ser el màxim plurals i objectius possible, tant pel que fa a les seves informacions com en les veus-pensaments dels convidats, opinadors, tertulians o presentadors que participen en l?elaboració d?aquestes informacions, que a priori haurien de recollir les opinions de tothom, inclosos partits polítics en la mesura en que estan representats al Parlament, en el cas del nostre país.

Però malgrat que els nostres mitjans públics estan absolutament controlats per l?únic òrgan de vigilància en aquest sentit que existeix a l?Estat (recordem que Espanya no disposa de cap organisme semblant al CAC, que sí que tenen la gran majoria dels països democràtics i, sobretot els de la UE), encara hi ha qui vol alimentar el dubte en aquest aspecte, i no es cansa de fer el ploraner i cridar a la queixa per ?la injustícia de la qual és objecte per tenir poca presència als mitjans públics?, diuen. A l'hora de la veritat, però, resulta que aquesta presència personal i informativa depassa absolutament la quota de representativitat parlamentària dels queixosos. I parlo directament i sense embuts dels partits, líders i representants de Ciutadans (C?s) i Populars, encara que això darrerament també passa amb PSC.

Per això en llegir l?article ?Un apunt sobre la pluralitat?, que el secretari de Comunicació de la Generalitat, Josep Martí i Blanch, fa en el seu blog personal, no m'ha sorprès perquè el conec bé, però sí que he quedat gratament impressionat i he de dir que comparteixo absolutament la seva reflexió. Martí constata de manera molt explícita que el victimisme dels botxins habituals queda absolutament desmuntat amb les seves bones aportacions, reflexions interessants i dades molt

concretes. Suposo que als periodistes objectius (i també als polítics en general que, ni que això de l?objectivitat no ho practiquin en gaires vessants), els serà d?una gran ajuda i s?hi podran identificar, tal com m?ha passat a mi.

Per cert, Josep Martí i Blanch, que fa una tasca modèlica al capdavant de la Secretaria de Comunicació de la Generalitat i és un dels bons puntals del President Mas en la feina de cada dia i en el procés del nostre país cap a la seva llibertat, va estar acusat, paradoxalment, per aquests mateixos victimistes ploraners d?haver estat pròxim al PP i no sé de quantes maldats més. El secretari de Comunicació s'ha caracteritzat sempre d'haver parlat clar i català, entre altres coses per haver escrit un llibre assaig excel?lent al meu entendre, sincer i gens demagog, que recomano molt i que es titula "Ets de dretes i no ho saps".

Per aquestes coses que esmento i moltes altres, comparteixo aquestes reflexions comunicatives amb ell, i també amb els professionals que tenen una visió del periodisme com cal. Gent que, sense renunciar a les seves idees personals ni als seus principis, són capaços de diferenciar entre el que és real i el que no ho és, la qual cosa, si parlem d?informació i d?afers d?interès general, és d'un valor molt important en favor de la pluralitat i claredat informatives. I al nostre país, per sort, en tenim força d'aquests bons professionals. Només, tal com diu l'amic Martí, cal fer un tomb pel dial i fer una estona de zapping televisiu per constatar-ho, i contrastar-ho amb la molta demagògia que s'aboca a l'opinió pública des d'altres emissors, sobretot als mitjans públics estatals i als també públics d?algunes autonomies que m?estalvio de citar, perquè tothom sap quines són i qui les controla.

Autor: Santi Capellera i Rabassó/GN